

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko BASF Aktiengesellschaft, Ludwigsafen iesniedza 2005. gada 1. martā

(lieta T-101/05)

(2005/C 115/51)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 1. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla BASF Aktiengesellschaft, Ludwigsafena [Ludwigshafen] (Vācija), kuru pārstāv N. Levys [N. Levy] un J. Temple Langs [J. Temple Lang], solicitors, un C. Federsens [C. Feddersen], juri-skonsults.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt vai būtiski samazināt naudas sodu, kas saskaņā ar lēmumu uzlikts BASF;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt BASF tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus saistībā ar šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd naudas sodu, ko tai uzlika ar Komisijas 2004. gada 9. decembra lēmumu, kas attiecās uz procedūru atbilstoši EKL 81. pantam un EEZ 53. pantam (lieta COMP/E-2/37.533-Choline Chloride), ar kuru atzīts, ka prasītāja bijusi iesaistīta vienošanās un saskaņotās darbībās, kas izpaudās kā cenu noteikšana, tirgus sadalīšana un vienošanās par darbībām pret konkurentiem EEZ holīna hlorīda sektorā.

Savu prasību pamatojot, prasītāja norāda, ka tikušas pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, jo Paziņojumā par iebildumiem nebija skaidri norādīti elementi, kam bija nozīme prasītājai ar galīgo lēmumu uzlikt naudas soda aprēķināšanai. Prasītāja īpaši norāda, ka naudas soda palielināšana par 100 % pārkāpumu novēršanas veicināšanas vārdā Paziņojumā par iebildumiem nebija pilnībā izskaidrota.

Tāpat prasītāja norāda, ka Regula 17/62⁽¹⁾, tagad Regula 1/2003,⁽²⁾ vai Vadlīnijas naudas sodu noteikšanā⁽³⁾ neatļauj naudas soda palielināšanu pārkāpumu novēršanas vārdā un lieluma dēļ, un bez tam, tā nav nepieciešama. Kā norāda prasītāja, kopējais sabiedrības lielums var tikt izmantots vienīgi lai novērtētu pārkāpuma iespaidu uz tirgu, nevis kā pamats naudas soda palielināšanai. Tāpat prasītāja apgalvo, ka palielināšana

pārkāpumu novēršanas vārdā būtu izmantojama ar mēru un tad, ja pastāv skaidri iemesli, kādu nebija prasītājas gadījumā.

Tāpat prasītāja norāda, ka tai uzliktā naudas soda palielināšana par 50 % atkārtota pārkāpuma dēļ, pamatojoties uz pārkāpumiem, kas notikuši pirms gandrīz 40 un 20 gadiem, ir pretrunā ar tiesiskās drošības principu un samērīguma principu. Tāpat prasītāja norāda, ka naudas soda palielinājums atkārtota pārkāpuma dēļ ir aprēķināts nepareizi, jo 50 % tika aprēķināti nevis no sākuma summas, bet gan no sākuma summas kopā ar palielinājumu uzņēmuma lieluma dēļ un pārkāpumu novēršanas vārdā.

Tāpat prasītāja apgalvo, ka tai bija tiesības uz lielāku naudas soda samazinājumu atbilstoši Komisijas paziņojumam par naudas sodu neuzlikšanu vai samazināšanu karteļu lietās⁽⁴⁾. Prasītāja pirmkārt norāda, ka, tā kā tai bija tiesības uz samazinājumu par to, ka tā būtiski neapšaubīja faktus, vienīgais jautājums ir par to, vai Komisija pareizi novērtējusi prasītājas sadarbību citos Paziņojumā paredzētajos aspektos. Kā apgalvo prasītāja, tā kā Komisija pazaudēja daļu lietas materiālu, tā izdarīja nepareizu un nepilnīgu prasītājas sadarbības novērtējumu. Kā apgalvo prasītāja, lēmums kļūdaini apraksta zināmus prasītājas iesniegtos dokumentus, izlaiž citus elementus par prasītājas sadarbību ar izmeklēšanu un satur pretrunīgus sadarbības aprakstus. Prasītāja arī apgalvo, ka tai jebkurā gadījumā pienācās lielāks naudas soda samazinājums.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Komisija ir kļūdījusies, konstatējot, ka notika viens pārkāpums, kas turpinājās, un ka, atklājot naudas soda lielumu masu mēdījumiem pirms lēmuma pieņemšanas, tika pārkāpts Komisijas profesionālā noslēpuma glabāšanas pienākums un labas pārvaldes princips, kas kavēja Komisāru kolēģiju veikt lietas pienācīgu novērtēšanu un neatkarīgu pārbaudi.

⁽¹⁾ Padomes 1962. gada 6. februāra Regula (EEK) Nr. 17/62: Pirmā regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV L 3, 204. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽³⁾ Vadlīnijas naudas sodu noteikšanā saskaņā ar 15. panta 2. punktu Regulā Nr. 17 un 65. panta 5. punktu EOTA Līgumā (OV 1998 C 9, 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas paziņojumam par naudas sodu neuzlikšanu vai samazināšanu karteļu lietās (OV 1996 C 207., 4. lpp.).